... Rex Pol. Wiśniowiecki.
Eleonora Maria Josepha Pol. Reg.

Nieszporkowitz Ambrosii: Nuptialis Clari-
montis apparatus —

NUPTIALIS CLARIMONTIS APPARATUS,

QUEM,

Ad Augusta Regum Connubia,

SERENISSIMI AC POTENTISSIMI

MICHAELIS KORIBUTH,

DEI GRATIA REGIS POLONIÆ

Magni Ducis Lithuaniæ, Russiæ, Prussiæ, Masoviæ, Samogitiæ, Livoniæ, Smolensciæ, Kijoviæ, Volhyniæ, Podoliæ, Podlachiæ, Czerniechoviæ, &c. &c.

ET

SERENISSIMAE AC LECTISSIMAE

ELEONORAE MARIAE IOSEPHAE

POLONIÆ REGINÆ

Vngariæ & Bohemiæ Principis, ac Archiducis Austriæ, Styriæ, Carynthiæ, Tyrolis, Burgundiæ, Croatiæ, Dalmatiæ, necnon Mantuæ & Montis-Ferrati, &c. &c.

PROTO-EREMITICUS ORDO S. PAULI PRIMI EREMITÆ,

Dum

In Sacello Virginis Matris, per Orbem Miraculis clarissimæ ad Ecclesiam CLARI MONTIS Fratrum eiusdem Ordinis,

Totâ Applaudente Regalium Nuptiarum Solennitati Europâ,

SacroMatrimoniali fœdere man⁹ jungerent,

Exspectatissimæ, ac felicissimæ adstipulando lætitiæ,

DOMINIS CLEMENTISSIMIS

Exhibuit,

PER

F. P. AMBROSIUM NIESZPORKOWITZ, Ord. S. PAULI Primi Eremitæ Theologum, Cracouiæ in Rupella ad Ædes D. STANISLAI Prædicatorem Ordinarium.

Anno Diuini cum Natura Humana Connubij M. DC. LXX. Mensis Februarij Die

CRAC: Apud STANISLAUM PIOTRKOWCZYK, S.R.M. Typog.

Gratia ſuper gratiam, Mulier Sancta & Pudica

Eccleſ. 16.

Coniugium, Genus Hominum Immortale reddit.

Plato.

SERENISSIMIS
AC
LECTISSIMIS SPONSIS,

MICHAELI
KORIBVTH,
ET

ELEONORÆ
MARIÆ IOSEPHÆ,
DEI GRATIA REGIBVS POLONIÆ,
Dominis Clementissimis.

*M*Aiestatem è legitimo Honoris & Reuerentiæ Coniugio, olim in terris natam accepimus SERENISSIMI SPONSI REGES. Nobilissima hæc fuit humanæ conditionis portio, quam non decere Mortales, vbi visum Superis; natam, ac educatam in terris, ut hospitem peregrinari voluêrunt, propediem auocandam ad Sidera: Poëtarum commentum est, quibus sicut nec veritas, ità nec reuerentia seruatur, cùm Maiestatem amiserint. Habet suas, quas veneretur Maiestates terra, quæ sua colit Numina (si Plutarcho credimus:) in terra sunt Dei simulacra, in quibus non tantùm, vt in promiscua hominum multitudine, Diuinæ particula auræ; sed ipsa cum Potestate Maiestas, vtpote Character Diuinitatis, relucet. Eiusmodi Maiestates è Cælis, postliminio traditas Poloniæ, ac humanam indutas formam, in Vobis Polonus adorat Orbis SERENISSIMI REGES, quos non aliundè, quàm è Cælo datos, Gentilitia testantur Sidera, quæ cùm retrocedentium annorum euincunt Soles, non à Mari surgentem, sed à

MARIA *Orbi Polono inuexerunt diem; vt iam nihil beatæ libeat Poloniæ, quàm ad Maiestates Vestras prouolutam, sub Serenitatum Vestrarum radiis apricari. Sole nouæ felicitatis beâstis Poloniam. Alieni Soles & innocentem pupillam perstringunt; Maiestatum Vestrarum Splendores, eò gratiores, quò plenius irretortâ hauriuntur palpebrâ: nemo spectat, quin illustretur; nemo accedit, quin accendatur; quin ardeat, & clarior euadat, recedit nemo. Solus hîc meritò pupillam lædi metuat, qui Serenitatem læserit. At non modò Mentium, sed & Montium hæc est Serenitas. Habet, quo glorietur splendore Vauelus Collis, cùm Tibi Splendori suo, non ità pretiosis ornatam lapidibus, ac lapideis grauatam curis, imposuit Coronam* SERENISSIME REX: *Huic tanto oneri leuamen Mons Clarus tribuit, dum & Regni, & Coronæ Consortem* Tibi *sociat* SERENISSIMAM ELEONORAM. *Communis inde, Senatûs Populiq; Poloni, specialis tamen Montis Clari lætitia; quem, inuitante ipsa Diuinitatis Aulâ* MARIA, *posthabitis Regum sumptuosis Aulis, in Vestræ solemnitatis partem dignanter admisistis.* Vnus *hîc desiderari videbatur* Apparatus. *Seruiuit calamus tam arduo molimini, nec tamen parem Regiæ dignitati* Apparatum *erexit, quia impar voto. Maluit tamen, verbis infacundus, quàm votorum infœcundus videri, & de sua tenuitate, quàm ingratitudine erubescere, pretiosum* Apparatum *ratus penes Candorem, verecundum Ruborem; cùm teste Philosopho:* Optimus color quem gignit pudor. *Et quoniam fusiùs in fronte, quàm in pagina, publica legitur lætitia, frons rubore suffusa nostrorum affectuum & votorum interpres, Synopsis esto. Illustris enim splendor est, qui non ad viles lacernas; sed ad Augustas Regum Purpuras erubescere cogitur. In hac* MARIANA *Specula, dum subjectam Vobis ac prostratam lætitiâ ac Spe pariter ingenti, erigitis Poloniam, cum tenui* Apparatu *ad Majestatum Vestrarũ pedes procumbimus, in quo, quot characteres, tot debitæ subiectionis notas porrigimus, precando, vt quos* Vestrarum Serenissimarũ Majestatum *serenitate serenâstis, in eadem foveatis & faveatis.*

Ità precatur

SERENISSIMIS MAIESTATIBVS VESTRIS

æternùm devotus

Clari Montis Parthenon MARIANVS,

Fratrum Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ.

MONS CLARVS MONS MAGNETICVS, SERENISSIMOS NEO-SPONSOS trahens.

Assurgite Clari Montis Oreades!

Dum noua continuatæ Felicitatis suæ, in Serenissimis Neo-Sponsis venerabundus, adorat auspicia, Polonus Orbis!

Assurge teipso altior Mariane vertex;

In terra fixisti basim, cœlorum transcendis vicinia, clarum caput claris illaturus astris:

Magnitudini tuæ cùm natura metam posuit, terminum Claritati non præscripsit.

Ad votum tuum omnia cessura, Patria, non dubita, vbi rem tuam agendo, terra cum cœlo pacisсitur.

Polonam polum, siderum quid miraris coniunctam polo? Cœlum in Montem, vides duxisse Colonias, vel montem ipsum inquilinum astris inseruisse verticem; iam opineris terram cum cœlo, amico sociatam fœdere.

TVI sunt à TE mutuati splendores

SERENISSIME AC POTENTISSIME REX

MICHAEL KORIBVTH,

Illustrissimis quibusque Principum Stemmatibus illustriora insignia, Clarum coronantia Montem,

Luna Stellæ Socia;

Si tamen non minùs cum nostra quàm Tua, Tuum dicendum est, iniuriâ, quod Tecum omnibus, sui prodigâ Regum Polonorum Clementiâ, commune esse iussisti, & voluisti.

Non modò ad communem, Felicitatis, splendoris, & vitæ vsuram affulgent meridiano sereniora sole Tua insignia, Aquilæ Polonæ pullis, sed ad Imperialis Aquilæ prouocandum Ocellum,

SERENISSIMAM REGINAM POLONIÆ

ELEONORAM MARIAM IOSEPHAM,

Vngariæ, Bohemiæ Lectissimam Principem, ac Archiducem Austriæ.

Quò volaret, ad KORIBVTHEÆ Cynthiæ radium, nubilos pupilla perosa soles, nisi quò Magnetis virtus occulta trahit.

Habent certè Magnates, & patiuntur Magnetes suos queis trahuntur.

Resistere non potestis, vbi virgineis in manibus cordium Vestrorum suspexistis Magnetem,

Traxerat olim & leues paleas, & ferrea corda, Clauas & Heroum arma; nunc Heroës & Heroinas in triumpho ducit.

Adestis

Terrarum, & Virtutum Principes,

Lectissimi, Serenissimi, Potentissimi

NEO-SPONSI

Gratâ Magnetis tracti violentiâ.

Orientalis est; vbi Vestros in se obtutus torsit, occasum intueri non sinet,

Cui & trahere, & tenere, non proprietatis officium sed naturæ.

Huius hodie nutum sequimini, si tamen sequimini qui præuolatis;

Quibus ad perniciorem volatum,

Cum Regalibus Aquilis, & Fama Nominis, & Splendor Sanguinis,

Et virtutum insignia, & meritorum præmia,

Duce Auita vtrinque Maiorum Pietate,

Succollatores substernunt humeros.

Respexit hic Magnes Gentilitiam Cynosuram Tuam, quam traheret, traxit; quam teneret, tenuit; vt magnetis comitem, cor Tuum prouocaret,

SERENISSIME REX MICHAEL,

Quod, cùm manibus gerendum Marianis ingerere debuisti, premendum subiecisti calcaneis;

Volavit tamen ad Maternum sinum, & involavit manus Filij, vt regeretur

In manu DEI cor Regis.

Liberior, quando Magneticæ paruisti violentiæ; liberalior, dum in pretio pretium,

ex affectus Regij Regali censu, consecrasti.

Hinc discimus

Non posse Marianas quenquam soluere pedicas, quas semel Diua iniecerit Pietas.

Mobile, vt ad Magnetis nutum, ad motum Principum moueri vulgus, in Te videmus, Rex Potentissime.

Gloriosum Tibi sit, Regem esse Gentis liberæ, sed non liberum;

Quem, concatenati subditorum affectus si non vincunt, vinciunt tamen.

In omnia cùm domineris vt Potentissimus, vnum nec imperare, nec impetrare poteris, ne ametmus; ad quod violenter impellis, si prohibes.

His vinculis ad Magnetem trahis

E nobilissimo Poloniæ Comitatu, & vt Rex, & vt Pater, Liberos,

Simul Matrem & Reginam.

Ingrederis hodie primùm oculis, pridem illapsa animis,

SERE-

SERENISSIMA REGINA.

Et ne sola Tibi, communi Reipublicæ destinatæ, particeps videaris lætitiæ, ad Magnetem Tuum Hospites & testes trahis.

Et bene;

Neque enim arctè, Marianæ compedes, Regum vincirent amores, si subditorum secum affectus non ducerent.

Huc respexit olim

AVGVSTISSIMVS AC INVICTISSIMVS,

Quanquam & præsentem in Te intuemur ac salutamus,

FERDINANDVS III. PATER TVVS,

Dum in Vienensi foro Magnetem Marianum erexit,
Tum verè Imperatorem se ratus, si & Sceptro gentibus, & tali illicio in Marianum obsequium captiuandis dominaretur affectibus.
Vtriusq; Principis & Virtutum & Maiestatum Societate, Nobilitatis Tuæ Claritatem augeri non dubita, Polonorum sanguis inclytissime;
Si Augustos splendores angusta terrarum latitudo non ambit,

SERENISSIMOS NEO-SPONSOS

vt Patrem & Regem, Matrem & Reginam
Dilatato affectu complectere.

Cynosuram, & Ariadnam habes, magna ad reuerentiam Numina, ad Felicitatem omina, quam Tibi melioris Fortunæ viam monstrauerint; Principibus Comes esto.

Ergò

Parcite fatales Parcæ, inchoatæ & hucusque continuatæ felicitatis, & aurei seculi, aurea fila rumpere:
Si obstinato nomine longa non permittitis secula,
Liberalis Polonorum animus hæc abrumpenda non timet stamina, quæ vel ipsius vitæ iacturâ redimeret.
Haud quaquam vel sibi vel Regibus metuit,
Cùm ad Magnetem suum Neo-sponsorum manus, corda, & Fortunam torque adamantino illigata videt.
Hærebitis in corde, quos appendit in pectore,
Trahere enim & tenere Magnetis est:
Hic Magnes non tenet, quin semper teneat quos leuauit.

MONS CLARVS MONS VMBROSVS,
SERENISSIMIS NEO-SPONSIS
Proto-Eremiticam Palmam explicat.

Donari Palmâ, sola meretur virtus.
Ad Palmas nasci, non cujusuis est fortuna;
Nisi cui in Maioribus, ad Palmas praeluserunt victoriae.
Pacata Polonia suis concordibus pugnis dissidet,
Dum sopitis bellorum fomitibus odijs, Koributhei sideris ardoribus scintillantia corda, ad novi Martis, noua praelia animantur.
Gloriosae spes magna victoriae
SERENISSIMI NEO-SPONSI,
vbi inter victrices Palmas, non armis sed animis bello proluditur.
Vos triumphus manet, cùm Vobiscum,& pro Vobis amore certatur.
Sub Palma triumphos agitis.
Speciosissimus Regum hic triumphus, in quo beneuolentiâ captiuati ducuntur Ciuium animi.
Quanquam veriùs, quos vicistis, triumphare victos permittitis; sed non hostes.
Gaudeat suae, Vulcanius Mons, inter ardentiũ saxorũ enatae Cunas, Palmae proceritate, gloriari tamen non audeat claritate triumphi!
Habet suos, quibus fouetur, Palmae amicos ardores Mons Clarus; quos non terra, sed Coelum dedit,
Vestrarum dico Maiestatum Parelia,
Quib⁹ dum Palmeta Eremitica respexistis, faecũdastis.
Creuit Palma, nec frustra, hanc nostra gratitudo explicare decreuit
Rata, quòd
Serenissimus ac Potentissimus Rex
MICHAEL KORIBVTH
poterit
Et hîc vmbrâ coli
Sed

Non a-

Non amat vmbram, quæ videri amat in Vobis, Polona Felicitas,
In hoc Palmarum luco, repandens publicæ luci proſcenia;
Cuius Vos & Auctores, & Actores, & Spectatores eſſe voluiſtis,
dum cum Palma, pro Palma, novos inſtauraſtis agones:
Cursûs Victoriæ, triumphi
Ipſi, Comites & Principes.
Humilis ambitionis votum erat, dare palmulas Sponſorum
capitibus apud Athenienſes ſpargi ſolitas, ſi vel humilitas eò vſq;
ſurgere præſumeret, vel Majeſtatum Veſtrarum
inclinationem mereretur.
Facimus, quod & Veſtro debito, & noſtro voto ſerviet:
Corda, Manus, & Palmas, ut victi, porrigimus
in benevolentiæ Regalis compedes,
Vbi certò
Et Fortunæ noſtræ vigorem, & Palmæ virorem perenniùs
duraturum novimus.

Auſtera hæc Palma & aſpera, ſi manus aſperat.
Mons, illibatæ Virginis ne fieret Cedrorum ferax Libanus,
In quo ad Veſtri Nominis & vitæ immortalitatem, mortalitati
non ceſſuras, dulcis labor tabulas cæderet,
Præuenit fortunata, omine mortalitatis mutato, Menſæ Nazaræ Cu-
preſſus, ad quam Vos, Heredes ſicut Regni, ita immortalitatis ſcribit,
AVGVSTISSIMA
Polorum & Polonorum REGINA:
Et ſceptris, & Palmis Veſtra vult niti Solia.
Palmas Veſtræ Regalis proſapiæ quis ignoret, quas Europa novit?
Solus ignorare velle videtur, qui ſe non noſſe ſimulat.
Et quia *Maiores, cum dato ſanguine, indole, & virtute, pro-
digum ſui in filios affectûs patrimonium, & poſthumam
tranſcribunt heredibus gloriam*;
Ipſi, mortis & Martis in Vobis victores, mortem ſuã,
(ſi tamen dicenda mors, poſt quam immortalitati in prole vivitur)
Veſtrâ vlciſcantur vitâ.
Sive Regales purpuras, Coronas & Sceptra, ſive Ducales Mitras,
ſive ſuos, in meſſe victoriarũ collectos palmarum relinquunt manipulos,

 & Fi-

& Filiorum & Nepotum debetur gloriæ:
Quidquid per legitima, sive PIASTÆI Sceptri ad Vos hucusq; devolutū,
sive ab Austriacis delatum Insignibus,
Vestræ militat gloriæ, servit dignitati.
Et ne quidquam omnibus deesse videatur,
Vobis tributariam Fortunam, suam facit Polonia, pretiosum
tribuens in affectu censum,
cùm subditorum proniores ad Serenissimas Majestates
Vestras, inclinavit animos:
quorum inclinatione sublimari Reges,
& olim Sapientum, & nunc experientiæ, probavêre sententiæ.
Nil mirum subinde
Curvari qui portant Orbem,
Cùm fragile sit Sceptrum, quô sublimis in solijs fulcitur gloria,
si aurei subditorum affectûs non nitatur fundamine.
Ad Majestatis stabilitatem dextras jungite,
sinistram debellaturi fortunam
Et REGES & SPONSI.
Ad Vestra connubia, & Polonia suam cum Fortuna
sponsionem faciet,
quam si quis novercam expertus, nunc Matrem noscet.
Sub grandi curarum mole, si quando solida aliorum fatiscunt sceptra,
Casu alieno, Vestrum ne metuite,
si Vestra solia, hinc Sceptris, hinc armis, hinc amoribûs
& sublimibus victoriarum nituntur Palmis,
donec Vos in Immortalitatis subliment Capitolia!
Capitolinus est hic Montis MARIANI vertex,
vbi Vobis summa Cœli terræque Capita
decernunt Palmas.
Ad Palmas vocat, vt fauoris vmbras explicet
Quasi Palma exaltata in Cades:
Habet & alias, quas Vobis seruauit Mons Clarus.
Victorum hîc tellus rigata sanguine, ideoq; nec infæcunda,
quam cùm Sueticus obsidione pressit Annibal,
solùm exprimere sanguinem, non opprimere trophæa potuit.

Fœcun-

Fœcundus semper est Polonorum in Campo sanguis quem seges Palmarum vberrima sequitur.

Eremitici Palmeti surcule,

Tot inter Augustas victorum Palmas, obumbra serenitatem Majestatum,

quæ nonnisi aquilinâ toleratur pupillâ,

cæteras connivere cogit:

Obumbrare non potes, quin illustreris.

Quæ adversùs pondera surgis, sub Majestate ne fatiscas;

Ramorum pande brachia, optatissima amoris præda in casses ruit;

Pande tamen Tuæ Deboræ Palma verticem,

quam ambit Palma, contrahe Majestatem, vt ambiat

Sapientissima Poloniæ Debora

SERENISSIMA ELEONORA.

Palmares Aquila Polona Regalium nidulos Aquilarū repetit, quam sequeris.

Corve, tuo è Palma cede nidulô Regalibus Aquilis:

qui tuo CRAS hucusque

expectationem fallebas,

quam meritus, ne tuo CRAS gratiosissimorum Hospitum vaticineris discessum, in pœnam tace.

Vos verò

SERENISSIMI NEO-SPONSI,

sub Palma dum quiescitis, vetustissimarū in Delo Palmarū vitam vivite felicissimè,

& in hoc Palmarum nidulo novi Phœnices

durate diutissimè,

& sicut Palma dies multiplicate.

MONS CLARVS MONS HORTORVM, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS Coronam.

Ad ſuas inuitat Hymenæus Coronas.
Sponſi Reges,
Summos ſumma Capita acclinate vertices:
In duobus Capitibus, vnum Cor, vnus coronatur animus.
Sed peregrina & aliena non petit Hymenæus Veſter decora,
Qui non emendicatô ſed propriô ſemper
Virtutum nitere voluit corollariô.
Blandiatur ſibi
Abortiuum imperialis thori, vileque mancipium,
Caliginosâ ad modum Solis & Lunæ Coronâ, Caligula!
Monſtrum ſub purpura tam nobiles Coronæ
Coronare non ornare potuerunt,
Quod ignobilis vita & depravati dedecorarunt mores.
E cælo datum, cæli Te coronant ſidera:
Non poteſt eſſe inconſtantiæ ſed claritatis inſigne Luna, quâ Tuum coronavit in perpetuas olim æternitates fulſurū Caput, Conſtantia.
Nondum Rex inauguratus,
Rex natus & coronatus videbaris, in perfecto Regalium Virtutum decore
Nouus Salomon
Quô Te coronauit Mater Tua;
Te reuenter nomino,
Ter Auguſta, & in paucis feliciſsima Matrum Niobe
Illuſtriſsima Princeps
GRISELDIS CONSTANTIA:
Quidquid magnarum Virtutum erat, coronando Filio, futuro Regi, in Coronam Solido illigaſti nexu,
In cuius fragrantia
Incrementum Religio, ſalutem Patria, ſubditi clementiam, afflicti ſolatium, egeni liberalitatem, & Virtutes odoratæ, ſuam ſuauitatē ſenſêre;

Vt non semel, æternitatem Virtutum anteuertens meritò, ac iterum ornatus viuat,
Verùm
Rex in æternum viuat
Coronatus.
Laborâsti in Coronis adornandis Filio
Mater Coronati Regis,
In quo simul coronata viveres & triumphares.
Et Tibi hæc debentur decora
SERENISSIMA REGINA,
Calcando montē, sublimia Majestatis ascendis theatra
ipsis coronanda sideribus;
Sponsus est qui coronat
Lunâ Dianam suam
Dignâ sub MARIANIS geri pedibus;
digna perenniter fulsurum honoris radijs in Polonia
Tuum redimire Caput.
Nil terræ nisi favorem debeas, quam Polonum cingit cœlum.
Ad Coronam, cum Corona venit,
sed non more sponsarum Angliæ cum spinea.
Apage cum tua corona Cleopatra, quâ tuum coronâ privasti Antonium!
In vitali florum fragrantia odoratus mortem,
dum invitatus Coronas haurit, invitus vomit animam.
Ex Austria, Astræa suas Tibi Coronas vehit,
Delicium Poloniæ
LECTISSIME SPONSE
SERENISSIME REX;
ELEONORA MARIA virtutum floribus
(instar Parij) Mare fluens
Corona Tibi fiet,
cùm Sapientis oraculo:
Mulier digna corona est Viro suo.

Ancillarentur hîc Vobis magna Veterum Numina,
Sapientiæ, Florum, & Hortorum Deæ Præsides,
Sapientiæ debitas, Fortitudini meritas nectendo lauros
Si in Vestro Augustissimo Gynecæo
Amplissimæ domesticæ virtutes, Vestrarum Maiestatum
adornando non famularentur Hymenæo.
Influunt ad perennem Florum virorem & fragrantiâ Koributhea sidera,
ne defluat;
Nec minùs liberale cœlum benigno respergit gratiarum rore.
*Languent enim & marcescunt cũ summis Capitibus coronæ Regum,
nisi rigentur desuper.*
Novimus Regem suâ vulneratum coronâ.
Spinas tollimus, dum inter Nuptiales applausus,
Rosas, non sub Rosa, loquimur.
Corda in Coronam cedenç.
Calcate, non premetis! cùm votum nostrum sit votum Persei;
Quiquid calcaueritis Rosa fiat.
Diviniora Vobis debentur Pancarpia,
Divinos Regum flores dabit
HORTVS CONCLVSVS,
In quo,
Non Hesperidum, nec Semiramidis nobilia ignobilis luxûs ac fastûs simulacra, sed virentia vernantis animi pandimus florilegia.
Meretur hoc,
quanquam ab immeritis, aliquid pompæ adijcere,
Et Tua, SERENISSIME REX, Tuisq; congenita Maioribus,
in nos deriuata liberalitas,
Et Tua, SERENISSIMA REGINA, Domûs Austriacæ beneficentia.
Habet, semper habitura flores gratitudo nostra, quib⁹ suos coronet Fontes
ad Varronis monitum:
Quisquis fontem hauris, fontem corona.
Ideò namq; primi surculi & florum rigantur germina,
vt in gratitudinis coronam surgant.
Agimus, si tamen qui tantùm loquitur agit aliquid,
& cùm Coronata sublimiaq; non possumus coronare Capita,
flores ante Maiestatem spargimus
scientes, quòd licet ad pedes cadant, suum tamen coronabunt verticem,
cùm in nunquam desituræ æternitatis desinent Coronam:
Corona enim non est, si finem repereris.

C

Non,

Non folia ventis ludibria, vel marcidos in Coronam aptamus flores,
ſed corda nectimus in vittam & vitam Regibus.
Regum vitas licet Gordio liges nexu,
niſi cordibus ornes & ſolides, nec ornare quin defluant;
nec durare poſſunt, quin reſolvantur etiā ſine Alexandri gladio.
Reſpergant ſua, aureo pulvere, in terreum abitura pulverem
Salomonis Heroës capita, ad ſuum ſplendorem,
Solis exſpectabunt radios, donec ſolis occaſus, in occaſum
ſplendida inclinet capita;
KORIBVTHEA ſidera omni ſereniora ſole, etiam in aliena nocte,
ſuum luceſcent habitura ſplendorem,
ſive aurea, Sapientiæ fulgentia radijs, ornent KORIBVTHORVM Capita,
ſive ipſa ornentur ab illis.
Vanus eſt unius diei ſplendor, qui nonniſi ad humanæ oſtentationis diem clareſcit.
KORIBVTHORVM auguſta Capita ita cum Gentilibus fulgent ſideribus,
vt dubites meritò, ſideribuſné ornentur Capita, an ipſa
Coronatis Capitibus illuſtrentur ſidera?
In hac noſtra Corona, flores
ſicut non pertingent, ita nec pertinent ad Veſtrum Caput
AVGVSTISSIMI NEO-SPONSI:
Eſt exile quod porrigimus; ſed Auguſtas Regum Maieſtates ſemper liberales, & parvis addere maieſtatem novimus.
Corona noſtra contemni merita,
ſicut alia quæq; minima, dum ſiue ſub Regum pedibus, ſiue in manibus geſtātur, à majeſtatibus Regum gravitatē derivant & gratiā.
Et floridus Athos, & vernans Parnaſſus, & Ida,
vel quicunque, ſeu Zephyri cum Flora, ſeu Herculis cum Pyrene,
cæterorumq; Deorum gaudendo connubijs,
ſuperba in altum levatis cacumina
Claro aſſurgite Monti,
Cuius flores, dum Sponſos coronare ſatagunt, coronantur.
Ergò aſſurgite
antequam inaugurati Regnorum,
Coronati Virtutum Reges,
domaturi hoſtes, dominaturi nobis,
æternùm victuri, noſtros annos vivite, & perennate;
talium votorum Coronam imponimus, non
coronidem.

MONS CLARVS MONS VENÆ AVREÆ, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS Aureum Annulum.

HAſtiludia amoris ſunt;

Pro annulo certatur.
Dum hîc luditur, nemo illudi cogitet,
Cùm æqualiter quemq; inclinata, pennis ſuis attollat victoria:
Solus hîc liuor victus premitur, qui certamen recuſat.
Pro tam pretioſo nobilitatis inſigni, quo quiſque velit ſtratagemate,
Certet pro Annulo:
Regibus cum regno datur.
Hôc Te ſibi Sarmatia deſponſauit Annulô
SERENISSIME NEO-SPONSE
dum ad manus Tuas regendum Orbem Polonum dedit:
Qualis fuerit non quæritur; feciſti aureum,
quando aureum diadema Regni, aureo Capitis Tui decorâſti fulgore,
Docuiſti, *non terrarum pretioſis viſceribus, ſed aureâ Principum Sapientiâ & virtutibus, aurea poſſe & debere fieri ſecula.*
Ad huius decorem Annuli
pretioſum adamantem induiſti cum purpura,
& ad munimen Poloniæ, pectus omni adamante durius.
Hîc ſolida eminet ac emicat,
Omnibus maior ac ſublimior periculis
Fortitudo & Conſtantia,
ad propagandam & propugnandam
Religionis integritatem, latitudinem terrarum, intemeratam legum obſeruantiam, publicam Patriæ ſecuritatem, cupitam ſubditorum pacem.
Ex quo
Purpuram, Coronam, & Sceptrum aſſumpſiſti,
Simul omnium reſpondens votis, vnus omnium induiſti titulos, quos in hoc
Tibi cælum conſignauit Annulo;
Vt poſtquam vel è vita, vel elabili cum titulis, hominum

cesſêre memoriâ; occupato throno,
quas vnquam
Siue in Romanis, ſiue in Polonis ſolijs adorauit Orbis,
ſimul occupares virtutes & titulos,
& audires,
cum Auguſto Pacificus, cum Nerua optimus, cum Traiano beneuolentiſsimus, cum Tito amor & deliciæ generis humani, cum Piaſto feliciſsimus, cum Ziemiouito clementiſsimus,
cum Boleſlao fortiſsimus;
& cùm omnium ſuperâſti Vota,
Omnium in vno fieres Regum Epitome

Pater Patriæ:

Hoc nomine Liberi & Liberales in ſuos Reges, incluſum dant Poloni, quidquid ad amoris augem ſpectare videtur.
Ad Tui ſplendorem, æternam ſtabilitatem, & vnionem Annuli, accedit pretium ſupra pretium
Imperatorum Germen, Mulierum Gemma, Auſtriæ Delicium
LECTISSIMA SPONSA
ELEONORA MARIA IOSEPHA
Vngariæ & Bohemiæ Princeps, ac Archidux Auſtriæ,
pluſquam Parquaia ſexaginta elegantiarum Gemma
vna omnes virtutum complexa venuſtates,
quæ vnquam in Domûs Auſtriacæ glorioſis reſplenduêre ſolijs;
quâ non digitum, ſed cor Tuum corones.
Includit Vos Polonia, Regius non excludit Annulus,
Vniuerſos æquè complectitur ac ſingulos,
quicunq; per fœcundos KORIBVTHEORVM ſiderum deſcenditis influxus
Illuſtriſsimi Principes, Inclytiſsimi Palatinidæ;
Vel
quicunq; adamantina, Spartis æmula, pectora opponitis, Munimen Patriæ, ſuum ornatura & defenſura Annulum.
Hic Vobis Annulus,
cum adamantibus ſeu amantibus Polonorum pectoribus datus eſt:
Hunc in manu vertitis & regitis,
Vtinam regatis ſemper

POTENTISSIMI REGES!
ad cujus Ornamentum frustra aliunde pretiosos peteret lapides Polonia,
quæ, cum Grachorum Matre, in prole tam nobili totum ponit pretium.

Si Annulus Polonus Orbis,
Gemma Mons Clarus esto;
tenes non à mari, sed à MARIA pretium & omni æstimatione, maiorem æstimationem:
quem non posse lædi,
Suecorum incendia, duri fædifragorum Maiestatibus Regijs Mallei,
Adamantem probârunt, nec ictu nec igne.

Talem Te sibi gratulatur Polonia,
SERENISSIMA REGINA,
quæ, in regijs Egmildis Reginæ cunis prodigiosi annuli
excederes elogia:
Mater Regum, Filia Regum, Regina Regum;
talis non irrito nomine, sed fausto
decanteris omine.

Virtutum series nunquam habitura finem annulus est, quem siue ipsa ambit æternitas, siue ipse æternam spectet meritorum gloriam, non in finem, sed semper in æternitatem desinit.

Annulô summos obtineri & regi principatus,
Cum Gyge Midas docuit;
ET
SERENISSIMVS REX MICHAEL
docet hodie.

Aurearum virtutum imensos deportantib⁹ thesauros,
aureas Montis Clari aperimus venas;
ad perpetuum gratitudinis tributum,
è Cordiũ fodinis, damus annulũ perenni gratiarũ revolutione constantẽ.
Vivetis perennaturi in animis.

Potior

Potior namq; & diuturnior semper censetur Regum vita in Subditorum affectibus viuere.

Paruas alij in annulis moliantur, & cum Heliogabalo quotidiana annulorum in manibus mutatione æternitates volvant, vel cum Annibale ad Cannas mensurent modiis; quam mente elabi patiuntur, non merentur.

VESTRÆ,

Annulus CAROLI V. non metiatur vitæ spatium, (quod sicut dedistis Poloniæ felicissimum, date diutissimum.) Intersecet annos, horas; sed vitæ spatia non dividat, & secundis Poloniæ parendo votis, vitam semper suis Regibus secundam sonet.

Sint Cæpioni cum Druso annuli odiorum seminaria; Nobis sunt felicitatis & amoris arrha.

Estò quondam Adriano fatalis erat lapsus annuli; qui in manu æternùm geritis & vertitis speratam Poloniæ fortunam, temporis ac æternitatis Reges & arbitri, Vobis fortunatus erit, spe non dubiâ, qui vota Poloniæ, quæ magnæ spes vix æquare posse videbantur, superâstis.

Vota vicistis omniũ, vltimũ primæ & vltimæ felicitatis votum non vincite Ingressi Orbem Polonum, vt in Annulo nunquam, nec vitæ, nec fortunæ, nec amoris Subditorum inveniatis terminum.

Arctus est, quem nec ipsa, morituris annulos detrahere solita, infesta solvat Atropos, quem Cœlum inseruit, Vt in cognato annis Annulo Annos Platonicos vivatis.

 MONS

MONS CLARVS MONS CVM ARA, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS, Nuptiales sacrat victimas.

AVspicijs Cœli sacra res agitur,
terra profanare cave!
Publica Vobis repanditur cum affectibus Ara,
dum publicæ felicitatis Polonæ adestis sacraturi victimas.
sublimẽ submittit Vobis verticẽ Olymp⁹ Græcorũ ac Macedonũ gloria,
Augusto Mausolæo, & arâ Fidei coronatâ celebris,
vbi in MARIANIS Clari Montis angustijs, augustas Regum Maiestates
videt contrahi, & ad sanctioris aram Fidei, cum Regalibus
accessisse votis.
Vsq; eò se demittit, amica Regum dignatio, vt suæ Majestati non intẽdat,
dum Pietas & Religio ad Aras vocat.
Et Orbis est, Poloni præcipuè, felicitatis Ara,
quam tenetis
Vsque ad Aras Amici MARIANI,
Divinissimam Dianam Nuptialibus placaturi muneribus,
quæ non de Corde datis, dum ipsa sacratis Corda,

Ipsi, Reges, Sacerdotes, & Victimæ.

Et bene huc Regum concurrunt vota, vbi victorijs coronatæ,
pro Regijs Majestatibus ceciderunt victimæ;
dum hostilis omnia verteret & verreret mucro,
qui cùm domare videbatur & dominari Libertati Polonæ,
servivit gloriæ; dum Tyrannis acueret gladios,
quos cum suo damno in gloriosis hebetaret
Victimis.
Vbiq; erectas habet Aras Polonia, quæ sicut Pietatem,
ita suos Reges ubique colit,
& ipsa facta quondam publica crudelitatis ara,
in qua
Martis pugnæ, Mortis victoriæ, Religionis sternuntur victimæ;
Non ætati pârcitur, non generi:
pro incolumitate Regia, publica securitate, Patriæ Libertate,
non cedunt, dum cæduntur, Nobiles Victimæ,
invictæ tamen.

Vertit

Vertit in Orbe Polono quadrata rotundis, inimica manus,
vt Circum, triumphatura immortalis haberet gloria.
Fortè tunc Polonus libertatem amisit, quando vitia
dominari cæperunt:
At nova semper, Virtus auita KORIBVTHORVM suscitabat miracula,
qui ut inemptam libertatem redimerent,
unicum Poloniæ pretium,
contemptas prodegêre animas,
pro pace publica in Pacificas sese offerendo Victimas:
dumque per arma propriam quærunt mortem,
inventam in armis ac ereptam,
gloriosi Hectores, Patriæ, reportârunt vitam;
vt Polonia, quibus antiquissima Regni Regumque debet cunabula,
ijsdem suæ felicitatis continuationem tribuat.

In tantis Heroibus

cùm nihil sit non laudatissimum, unum fortè reprehendes,
quod occasiones periculis gravidas, & mortem contemnerent;
quorum illæ, gloriosas peperêre victorias,
hæc in morte, immortalibus januam triumphis aperuit:
attamen neque contempsisse, nec odisse dicas, quod amârunt.

Nil inausum reliquit Martis audacia:

quod fortitudinis inuictæ robur ubiq;, porbaturus, quæsiuit,
hîc ad MARIANAS inuenit Aras,
suas,
si Matris vitæ fata tulissent,
sub Religioso sago habiturus victimas.
Fidelitatem, tum erga MARIANVM honorem, tum erga Reges
Serenissimos,
quam videre voluit, probatam accepit.
Ipsi ruptores fæderum, fidelitatem improbis comprobatam
accepêre laboribus,
& ad Aram, velut ad Lydium probaticum lapidem,
dum explorant, experiuntur suo malo.
Arctauit claustra, liber meditans victorias vagabatur animus;
ignes accendit, in quibus & aliena victoriarum trophæa
& suam spectaret ignominiam:
grandes balistæ dum reboant,

ipse malè audiendo, alienæ Famam fidelitatis,
per Orbem vehendo,
in Vrbe mundi principe Roma
sanctissimas PONTIFICVM vellicavit aures.
Quidquid durum seu videri, seu credi potuit, dum pertentatur, superatũ;
quidquid lacertosis grave ac formidolosum Atlantibus,
robustissimis militaris patientiæ toleratum brachiis.
Omnem movêre lapidem, quem in suam perniciem revolutum,
rebellium sentirent capita.
Quidquid adversa fortuna violenter obtrusit, adverso represũ pectore.
Summa votorum erat, ad Aram VIRGINIS occumbere,
quod negatum:
Tyrannis Amoris erat, cupitis non posse potiri votis,
& fidelitatem erga DEVM, MARIANVM honorem, Regum Polonorũ
Majestates, & Patriam,
æternitati, vel ipso sanguine consignare non posse.
Non crudelitatis sed Amoris, Vester gloriosus, MARIANAS accendit
sacris ignibus Aras Hymenæus,

SERENISSIMI SPONSI REGES.

Pro fidelitatis & subjectionis nostræ Arra
Corda in Aram ponimus,
Non vanam & infamem, Ægyptiorũ nobilitatis aucupando famam,
qui argenteos, ipsi, carnifices & victimæ, in cultros irruunt,
acclamatione festiva gratulando vitam Regibus:
Morimur ut vivas.
Quomodo mortis mancipia, vitam dare poterãt, quam perdiderunt?
Mortem non permittitis, dum sub Vestra protectione,
Nos in Nobis, pro Vobis vivere jubetis.
Vivimus, ut vivatis;
quoniam novimus, quòd *vita Regum semper securior, dum viuis & generosissimis munitur in Sago pectoribus,
quàm cùm hostium in sarcophago vallatur cadaueribus.*
Regibus favent superi, profana faveant,
dum ad Aram, sive Lunæ, sive Dianæ, sive Fortunæ,
cæterorumque, Sponsis ad venerationem, Numinum,
nuptialia ferunt libamina.
MARIANO tamen destinata honori
dum ponitis ad Aram Corda,

sine

ſine Corde Reges non eritis,
ſubditorum in Vos migrabunt Corda;
in favillam non deſinent, quæ tanto cœlis ſunt in pretio,
vt non profanis, ſed illius vſtulentur flammulis, qui
Ignis conſumens eſt.
Igneſcite ex Amoris MARIANI non buſto, ſed ara,
immortales evolaturi Phœnices.
Ad inferiorem ſuperiorum ſeculorum gloriam,
Divino, Mariano, & Veſtro Honori tuendo & vindicando,
Novi Poloniæ, ad Marianas Sacramentum Aras,
ducunt Annibales.
Liberi Veſtri ſunt hoſti, ſicut parere, ita parcere neſcij:
Tamen
Pro Aris & Focis, & pro Regibus,
ſicut pugnando certi vincere; ita, ut vincant pugnare parati.
Tu cuius auſpicijs res agitur,
Sacer Hymenæe, non ad Veſtalium ignes, quos
in ſuo pridem conſopitos quæras pulvere,
ſed ad MARIANOS; non funalia, ſed triumphales accende
tædas, quibus in orbem ituro Regum immortali
præluceas Nomini; ſive novam felicitatem & lætitiam
laturus Poloniæ, amica Regijs Majeſtatibus
Corda accende,
quorum ſit natura, accendi ſemel, ardere ſemper.
Nos interim feſtum Epiphonema
Sponſis acclamari ſolitum ſacrificantibus,
Feliciter! Proſperè!
ingeminamus.

MONS CLARVS MONS DELICIARVM, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS Nuptiale in Nazaræa Menſa Conuiuium.

Ab Ara ad Menſam itur, à ſacris non ad profana.
Nazaræa eſt,
Non humana, ad humanitatẽ tamen & *Regum delicias*, vel ipſa

 Nomen-

Nomenclatura, florida explicat bellaria, ut quibus Divina desipiunt, hic sapiat, quod Divina apparavit Humanitas.
Non Oenei Mensa est, Dijs Hospitibus, pretiosis instructa impendiis,
Divina tamen est;
Nutrivit inhumanatum Deum, cum Divinitatis fenore.
Hinc ne mireris,
dum quot miracula, tot oracula, sine voce, Thaumaturgam loquuntur.
Adeste Serenissimi Convivæ!
& Regna sua, & Mensam Vobiscum communicat,
datque epulis accumbere Divûm,
M A R I A.
Semper hîc Divinus ludit luxus;
at nunquam parturivit palatis Regum fastidia,
quia, quam semel orexim acuit, sedavit nunquam.
Nemo lautiùs in suo cænat Apolline, quàm qui ad hâc procubit Mensam, cui nuper ipse DEVS accubuit.
Accumbite! Non segnis Mater hic Vobis Gratiarum pandit Promptuaria,
SERENISSIMI REGES & SPONSI,
ex quibus
Salutem, Fortunã, Pacem, Amorẽ publicũ, perpetuã Regni stabilitatem, quibus publica Poloniæ nutriatur ac foveatur felicitas,
VESTRÆ PIETATIS & RELIGIONIS præmia depromit,
ubi Vobis sua apponit munera.
Quæ modò Sarmatiæ, tam dulcî, quàm inexspectato bonô satiauit oculos,
& Vos, & in Vobis omniũ satiabit vota, qui omniũ explêstis desideria.
Mensa sicca non est; perenni fluit Gratiarum fonte:
Dulcoris Mater hic Vobis eliquat ambrosiam,
quos Mensâ, & gratiæ suæ immortali dignatur nectare,
si non Deos, certè Amicos immortales facturo.
Et Neronis Mensæ nauseam pariunt,
pretiosa dum stillant balsama;
cùm Divinitas ad Humanitatem composita, eâ Gratiarum manat ad Mensam fragrantiâ, cuius
Quasi balsamum non mixtum, odor.
In terra est, sed non terrena sapit:
Nec mirum, tãto Vobis semper, Panem fuisse in pretio Nazaræ Mensæ,
cujus nunc tantis tenemini delicijs,

ut Vobis

ut Vobis insulsū & insipidū videatur, quidquid extra hanc Mundus offert.
In terra jam non terrena sapitis.
Terrena in terra sapere nolle, cœlestis est Genij.
Hoc in Te, SERENISSIME REX, videt Polonia, mirantur
Confinia, alienæ obstupescunt Gentes.
Abscondi non potuit, quod teste cælo gestum est.
Omnia humana cùm non curares, unum vel maximè curare videbaris,
ut lateret.
Tot Te viderunt oculi, quot sidera,
Pronâ adoratione prolapsum ad Sacerdotis genua, & obsecrantem
ut equum conscenderet, cùm in via morienti
Vitalem Cibum defert.
Verè Principem, quia in tanta Religione primum, Te vidit
dies ille Principem,
qui exitialis luctibus, natalis erat Poloniæ, ad perpetuæ illucescens
felicitatis diem.
Gradus hic, solis hucusq; ad perpetuitatem imperij patebat Austriacis;
inuentus à Te, cui in Gentilitijs splendoribus KORIBVTHEA,
cum meritis, ad hoc præluxerunt Sidera.
Attonitum spectavit cælum, semel hactenus in terris visum
publicæ pietatis argumentum:
vocavit in dubium, RVDOLPHVM ne in MICHAELE,
an MICHAELEM in RVDOLPHO cerneret?
MICHAELEM tamen vidit in Polonia.
Quod in RVDOLPHO primum suspexit Austria,
Tibi, MAGNE RELIGIONIS PRINCEPS
SERENISSIME MICHAEL REX,
sibiq; secundum in Te gratulatur Polonia.
Gnarus facti, ignarus mysterij,
ubi humili adoratione gestatū in manibus sacerdotis prosequeris DEUM,
jam tunc & Rudolphianæ benedictioni accipiendæ,
& Regali Coronæ, omni pretiosius Coronâ, submisisti Caput:
dum ad moribundum, Mystam sequeris, illam ad Regiam dignitatem
secutus es VIAM, post quam euntes
Reges regnant & Principes imperant.
Tanti Regis Comitem, Regalia Te comitabantur insignia.
Dum ità procubuisti, feliciter summum dignitatis prensâsti fastigium.
Ceciderat Polonia, Tuo tam sero erigenda casu.

F Propria

Propria dum negligit, alienum Polonia quærit Herculem;
pro Hercule domesticum Antheum, quem non quæsiuit, inuenit;
qui tam beato lapsu robustior, omnes, qui tantæ moli
supponebant brachia, superavit Atlantes.

Iure ergò in Te triumphat Religio,
qui Principum, novô exemplô fastum debellando,
novo stratagemate Regna parare docuisti.
Credet quicunque legerit, quod in Te vidimus:
Principes, quò arctiùs Maiestatem contrahunt, eò latiùs suæ potestatis metari spatia, vt potè, qui non terris modò, sed & animis suauiter illapsi, dominari queant.
Religione par & merito, nec impar pietatis præmio,
In Polonia, gratulabunda exultet Austria,
quòd quem hactenus æmulum non habuit, inuenit parem;
si nec parem, nec æmulum admittit:
Agnoscet tamen suum in MICHAELE RVDOLPHVM.
Augustiùs claruit splendor Poloniæ,
dum Augustissimus Austriacorum Sanguis, Poloniæ Regibus,
sacro nuptiarum fuit obligatus toro:
Rursus, ubi & sanguis, & par pietas jungitur, Regnorum
sequetur stabilitas.

O FELIX POLONIA!

Erecta stabis, in Tui Principis inclinatione relevata;
perennabis solidata, quando hinc KORIBVTHEA,
hinc AVSTRIACA Religione fulciris.
Tui Regni assurgentis vidisti initia; finem non exspecta,
quem non videbis.
Ab Optimo Principe discent boni,
ædificari, collapsa relevari, nutantia solidari, cadentia fulciri,
Regna, Familias, & Solia,
Pietate & Religione.
Hanc perpetui prærogativam imperij, in Nazaræa Mensa legite
SERENISSIMI CONVIVÆ,
ad quam Vos Regni sui ex asse heredes scribit,
Hereditaria Poloniæ Regina
M A R I A.
Apta regali Convivio donat bellaria, Regalia poma.
Ad aurea poma,

Remo-

remove aureos Caligulæ luxus, Senatoribus appositos ciborum missus, ad quos, sola dum satiatur luxuries, inexplebilem orexim relinquit Convivæ cupiditati.

Sponsorum Mensa est; sed non Thetidis & Pelei, ubi & absens inter Deos Discordia malô aureô, odiorum, ad vastitatem Græciæ suscitavit incendia.

Nobilius Pomum Orbis Poloni, tot inter Orbis Pandoras,

Tibi uni datur;

Te elegit Polonia,

Virtutum pulchritudine, morum elegantiâ, formæ venustate decoram, frontis majestate serenam, dignitate throni

SERENISSIMAM ELEONORAM.

Non vnius Paridis, sed Orbis Tibi adscribit judiciū:

Detur pulcherrima.

Pascant alij, emendicatis à Fortuna crepūdijs, lumina; quæ tandem prædatrices depascant Harpyæ,

Diviniorem Mensam Vobis pandit POLONIA, ad quam Vestra deponitis vota.

Manus porrige Augustissime Cælorum Infans,

Divina Divinæ Mensæ Tuæ, Pietatis, Neo-sponsi panchresta ferunt:

Rue in amplexus Regum, quos amplecteris, Puelle;

Mamillâ Regum lactaberis, erunt Reges Nutritij Tui, & Reginæ Nutrices Tuæ.

At quoniam,

& inter splendidos Mensarum apparatus, quemque cum Tantalo, estò non ciborum, immortalitatis tamen torquet esuries; immortalium gratiarum alimoniam, Serenissimis Regibus promite, Nazarææ Assessores Divinissimi Mensæ,

pro eo quòd

SERENISSIMVS AC POTENTISSIMVS REX

MICHAEL KORIBVT,

vel ipso nomine, lætitiæ plenitudine, Majestatis inclinatæ dignatione, fortunarum spebus, ac vitâ suâ

omni dulciore vita,

3 11 12 5 14 4 13 1 2 7 6 8 9 10

Cibat humile Cor.

MONS CLARVS MONS VOCALIS, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS Epithalamium.

PLausus & pæana sonent, ubi arma silent.
Sacra ne turbet mæror, Amor vetat;
Vertumnus est, ac omni mutabilior Protheo,
mille formas induit, unus idemque apparere dum satagit.
Ad Nuptialem Apparatum, ad Aras & Mensas,
ubique Minister, nunc Choraules idem.
Idem qui Musicam & Cantum apud Pythagoram docuit,
ipse Magister, & Discipulus,
non ad lyram profana amentum deliria;
sed amantium vota referens, canit Epithalamium.
Vobis cantat Vestra
LECTISSIMI NEO-SPONSI.
Illa Reges harmoniâ delectari didicit,
ubi sonat affectus, & concordat animus,
ideo corda, non chordas, aptat ut placeat.
Vividus semper erat, rursus novum resumpsit animum,
dum serenissimi Serenitatum Vestrarum radij,
quot jucundo tetigerunt corda verbere,
tot habent Memnonas, qui Vestram in se,
& suam in Vobis, dum fausto AVE salutem
salutant & lætitiam, optant, nefastum
VALE ne audiant.
Vestræ finem nemo formidat lætitiæ, dum in Te quisq; illum hodie
Orientem salutat, qui occasum nescit
SERENISSIME ac POTENTISSIME
MICHAEL,
ad quem,
ut ad Solem, radius; ad Lunam, claritas; ad Stellas, splendor;
suum reflectunt lumen.

Voca-

Vocalem Mons Clarus refundit lætitiam,
quam Regum Hymenæus auget,
non solas Mentes in lætitiam, sed & Montes in plausum
animando.

Nouum agit Orpheum:

Reuocauit ille cantu cytharæ suam ab Inferis Euridicen,
hic Heroicarum Virtutum harmonià, ab infima fortuna
POLONIAM.

O ingens magnitudo lætitiæ!
quam si Eloquentiæ cancellis arctare velles, magna non esset.
Hoc est quod fateri debes in Te,
O FORTVNATA POLONIA!
Magnitudinem lætitiæ quemq; faciliùs sentire posse, quàm eloqui.
Ergò venerare silentio, quod humilem excedit facundiam.
Si linguas Mentium interpretes, vincit lætitia;
Montium reddet Echò, Domûs utriusque
fama super æthera notas
Omnibus gratiores Gratijs Heroinas.
Ad immortalis Gloriæ Sedem,
Domum dico Tuam, aurem refero
POTENTISSIME REX MICHAEL.
Tot inter pares, unã super omnes Camillas & Pãdoras
incomparabilem Heroinam, KORIBVTHEæ Domûs Gratiam,
CYMBVRGAM felicissimam
ac fœcundissimam Imperatorio Matrem germine
Orbis audit, novem AVSTRIACORVM Genitricem,
de quibus
FRIDERICVM III. in Imperiali Solio vidit,
ac adorauit Imperium.
Vocalis est ac Immortalis, Virtutum Heroicarum
pedisequa, Domûs KORIBVTHEÆ gloria:
quæ, sicut in Vocali Monte resonat Epithalamia, Tuo famulando Hymenæo,
ita *cantabit donec totum impleat Orbem*;

quæ

vel ipsum ad canendas gratias MARIANVM excitavit Montem,
Quidni Vocales hic ad canendam KORIBVTHORVM immortalem Liberalitatis famam habeat Syrenes,
MARIA Gratiarum Mare,
quam tot pretiosis sibi obligavit monilibus, & more Venetorum Principum desponsauit?
Ita canit, ut maximam splendoris partem,
Mons Clarus KORIBVTHIS adscribat.
Sed Liberalitas, alienæ non indiga laudis,
linguam tacere cogit, ubi res & facta loquuntur.
Quidquid tamen Mons Gratiarum sonat,
canit Epithalamium Vestræ, cum æternitate, gloriosæ Virtuti.
Et AVSTRIACAS Polonia, ad Epithalamium excitas audivit Gratias, & nunc in Virtutum concentu, etiam
post beatissimos audit Manes,
SERENISSIMAS POLONIÆ REGINAS,
ELIZABETHAS, ANNAS,
CONSTANTIAS,
Ac unicam Orbis sui verè Reginam, quia Matrem,
CÆCILIAM RENATAM
semel terris, semper cœlis natam,
Montis hujus Pientissimam pariter, ac munificentissimam PATRONAM:
Quos omnes Domus AVSTRIACAE Ocellos,
in Te una, omnes intuemur, veneramur, ac audimus
SERENISSIMA REGINA
ELEONORA.
Illorum, sicut Virtutum heres; ita & Purpuræ.
Intuemur in Te
AVGVSTISSIMVM AC INVICTISSIMVM
LEOPOLDVM Primum;
atque vtinam diutissimè Secundum,

Te di-

Te dignum tanta ac tali SORORE,
GERMANVM FRATREM.
Vocales Montis Clari Gratiæ,
quantùm olim mæroris hauserunt, dum ad obitum
INVICTISSIMI FERDINANDI III.
PATRIS VESTRI,
universâ Europâ tristibus resonante nænijs,
incusando immite fatum, ipsæ Præficas agere coactæ;
tantùm accessit lætitiæ, dum post tetra mæroris Nubila,
antehac Romanis atra, Christianitati candidissima,
Anni 1658. 18. Iulij illuxit dies,
quo Te Imperatorem renunciatum, Solem Austriacum salutavit Orbis,
& in Imperialibus decorum vidit Insignibus: à Tuo Solio Sol ipse
suum mutuavit splendorem, dum prima, verè secundâ
Augusti Anni eiusdem die,
Te sicut Invictissimum, ita Augustiss: Coronatũ vidit.
Et quia
*Principes salutem, Felicitatem, lætitiam, victorias, Triumphos,
& quidquid sublime ad dignitatis amplitudinem spectat,
omnibus volunt esse commune;*
& hæc Tua communis nobis erat lætitia, dum ad Electionem Tuam
Europa festos triumphos ageret,
Quæ tristibus vacabant nænijs, ad plausum excitatæ
Claro-Montanæ sonârunt Oreades.
Et nunc non soli Apostolici Colles immensarũ gratiarũ actione resonãt,
sed & Mons Clarus; dum Ordinis nostri, Tui veriùs, quia Tibi
devotissimi, Fr. MARTINVM BORKOWICH bis Generalem
ad Zagrabienses ab Eremo protractum Infulas decorâsti,
in uno Capite totum coronando Ordinem.
Te sonat Paulina Eremus
PATRONVM, PROTECTOREM, & PROMOTOREM
INVICTISSIME LEOPOLDE.
Imperiales Tuæ Aquilæ, quasi perosæ in humilibus resonare vallibus,
& ad septicollis Vrbis mænia allidunt Tuæ in Ordinem nostrum
Liberalitatis Echo, dum Te in noua Romana fundatione
Promotorem zelosissimum, ac Benefactorem munificentissimum
Proto-Eremiticæ recognoscunt Gratiæ.

Ex quo,
quantùm Tibi Domuique Austriacæ, obligatus Proto-Eremiticus
Ordo, agnoscis

SERENISSIMA ELEONORA.

Deserta Paulinæ Eremi, nunquam ita diserta sonârunt,
ac Vestris vtrinque, hinc KORIBVTHEIS, inde AVSTRIACIS
animata favoribus.
Cantamus Vitam, Salutem, & Felicitatem perennem,
Vestræ immortalis Gloriæ Epithalamium.
Et quoniam
vnus eloqui non potest, quod omnes concipiunt,
taciti Nuptialia dona, vota sola ferim⁹; dū nostro obrûti bono premimur.
Cùm auxistis affectûs debitum, verborū abstulistis copiam; non votorū.
Vivite Felicissimi!
Et si æmulos Virtutis habere non potestis, nec invidos Potestatis habete.
Assurgite! inclinamus animos, mentes in Soliū erigimus, corda in
æternæ subjectionis damus Obsides.
Vivite Gratiosissimi!
& quam attulistis lætitiam, animis non auferte, in qua suavitatem
sentire licuit, non satietatem; quamvis in alijs
finitima est suavitati satietas.
At spernitis Eloquentiæ fucos:
Oratores admittite; sed prostratos.
Candidarum Mentium, qui colores amatis,
Vivite! Olores canent, qui Nomen Vestrum
Cantando sublimè ferent.

MONS CLARVS A PRINCIPIBVS IN POLONIA VIRIS, DICTVS MONS VICTORIÆ, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS Victorias.

ET Pax sine pugna molitur Victorias,
dum animos, non hostes in triumpho ducit.
Tales Victorias, alij per arma quærunt; auro mercantur alij;
vel à

vel à fortuna exſpectant: Vobis natura liberalior indulſit, vt domi naſcatur, quod ab alijs foris quæritur,

SERENISSIMI CONVIVÆ.

Et animos & hoſtes vincere, KORIBVTHORVM eſt.

Ex vtroque Achillem Te ſibi congratulatur Sarmatia

SERENISSIME REX

MICHAEL,

Cujus auguſta frontis Majeſtas ſpectari non poteſt, quin & metuatur, & diligatur.

Quot in Te rapuiſti Oculos, tot Victos trahis.

Scilicet, hoc eſt Domûs Tuæ privilegium, Omnes, nonniſi ad Victorias, & omnia ſumma, naſci.

Quotquot Federios, Daſcones, Demetrios, Sigiſmundos, Conſtantinos, Alexandros numerat Polonia: ex quibus Duces Lithuaniæ, Novogrodi, Severiæ; Reges Bohemiæ; Principes Volhiniæ, ad æmulationem priſci ſeculi; tot Curtios, tot Agamemnones, qui ſuo periculo, ſecuritatis Polonæ pacem, & fortitudinis ſuæ infractum robur, in ſummo dignitatis collocavêre faſtigio, quò nec ipſa Fortunatorum Antagoniſta pertingat Invidia.

Quotquot Duces VISNIOVIECIOS recenſet, ex Origine Ducum Lithuaniæ; tot Patriæ Libertatis Vindices, quam ſeu labefactatam erexerunt, ſeu nutantem ſtabiliverunt, vel ereptam redemerunt integritatem; proprio, quàm glorioſè conſignauerunt ſanguine.

Tacere Te non debeo, Duces inter VISNIOVIECIOS, Victorioſiſſimum Heròém, HIEREMIA KORIBVTH, SERENISSIMI Regis Noſtri Strenuiſſime pariter ac Illuſtriſſime PARENS, quem immortalibus proſequendo gratijs, Vltorem, ac Vindicem Sarmatiæ, Coſacorum Flagellum, Abazæ Domitorem, pleno decantat ore Polonia.

Martem Polonum Te, ad pugnæ Bereſtenſis aciem, Superi cùm quot paſſus, tot victorias numerantem cernerent,

quem imitari non poterant, mirabantur.

Vbique vitæ liberalis, semel parcus;
qui per ipsa gradiendo pericula, mille quærebat mortes:
vnâ contentus occubuit.

Vnicum in ipso curiosa observavit posteritas,
quod letale formidaret jaculum.
Sitnè hoc laudabile, vel inglorium? Arbiter esto.

Nimirùm cadere metuebat,
ne cum illo, ingens ingentium laborum capax animus,
& tunc ancilla Poloniæ, sepulchrali ruina tumularetur Fortuna.

Hinc Verum esto,
Laudatissimum Heroëm, jam plenum Victorijs, triumphis,
& meritis; tamen mori timuisse, ne præcox nimiùm
Herois Invictissimi, non minùs ac Fortunatissimi
mors, votorum sæpiùs moriendi pro Patria
non scinderet seriem, dum pluries
non licet mori.

Prostratus cecidit, ita tamen ut surgeret;
omni casu, periculis, morte ipsâ superior, ac ubiq; Victor
VISNIOVIECIVS:
surrexit, emeritos Poloniæ Heroës meritis, fortitudine, & fortuna, militaris rei experientiâ, Liberalitate, Clementia, Religione,
alijsque Virtutibus supergressus;
Felicissimus, quòd Heroicæ fortitudinis & meritorum
succedaneum, ad invidiam Græciæ, Alexandrum
reliquerit.

Hanc gloriam, nemo dicit, non esse Tuam
POTENTISSIME REX
MICHAEL,
qui
retrocedentium Regum Polonorum, sanguine tingebas, attingebasq;
Purpuram; sicut Regalium in Illustrissimo Tuo PARENTE
Virtutum, ita & meritæ heres Purpuræ.

Iam pridem Tibi,
dum sub Iove frigidissimo, contra Moschos & Cosacos, cõtra Seremetũ,
robustâ tolerares diligentiâ Heroicos labores,
promittebat indoles, apparabant Superi, offerebant merita,
Virtutum Regalium decernebant Comitia,

Regum

Regum Paludamenta, talares Victorum Purpuras,
ac triumphorum Trabeas.
Tantum Poloniæ bonum differri potuit, non auferri;
quod tam prouida Superûm Poloniæ seruabatur curâ.
Heres es Virtutis & laboris, esto Honoris & Gloriæ,
quæ laborem & Virtutem individuo passu comitatur.
In Te videmus, impleri paræmiam:
Soror est laboris gloria; vt spina rosa.
Sicut Polonæ, ita Austriacæ,
Non imbellem progenerant Aquilæ columbam.
Bene stabilitam Imperij Majestatem, & AVSTRIACI
ab inclytissimis ordiuntur victorijs.
Victoria RVDOLPHI fuit in Augustissimum Altaris Sacramentum,
Victas Religioni manus dare;
quâ meritum imperium aliquoties interruptum,
constanti successione Heredum, gubernavit Albertus II,
Fridericus IV, Maximilianus I, Carolus V,
Ferdinandus I, Maximilianus II, Rudolphus II,
Matthias, Ferdinandus II, Ferdinandus III;
in vno quoque
Iustitia, Fortitudo, Pietas triumphat,
ac in AVGVSTISSIMO & INVICTISSIMO
LEOPOLDO,
qui moliri Victorias, debellare hostes, colligere manubias,
erigere trophæa docet:
Consilio & Industria.
Vnum Austriacæ Fortitudinis Epitome Carolus V,
cuius victoriosa trophæa tota veneratur Europa,
Fortitudinis & Victoriarum præcones, Famam & Virtutem,
Imperialis Austriacorum Gloriæ prodromos
trans ultimam transmisit Tulen.
Per totam Europam
Pugnatum fortissimè, gloriosissimè triumphatum.
Hispaniam tumultuantem compescuit, rebelles in ordinem
redegit Belgas.
Euagatur latiùs, cui *vnus non sufficit Orbis.*
Post fæderatum sibi in Italia Mediolanensium Ducatum,

post assertos Romanos, Florentinos, Senenses, Genuenses,
quasi tam augustis, ingens Europa, Victorijs angusta foret,
in Africam ducit Colonias;
ubi barbaris Gentibus & Legem & Regem dedit.
Hæc perpetua Honoris Tui alimonia est,
Gloria Majorum Tuorum,
SERENISSIMA ELEONORA,
quam ad Regni felicitatem & Victorias, communem Tecum fecisti POLONIAE.
Verum est, quòd
Non ita armis, sicut Pietate paratur Victoria.
Hoc utrinq; tam KORIBVTHI, quàm AVSTRIACI docuerunt,
dum vincere seipsum, omnium Victoriarum primam, Religione
in seipsos pugnando, asseruerunt.
Quibus toto triumphatis ac triumphabitis Orbe,
jungitis Victorias
SERENISSIMI NEO-SPONSI,
dum Manus sacro Matrimoniali nexu vincitis:
utinam, & Armatas jungendo Manus,
Hostes armis, Cives animis, Corvos annis vincatis!
Ad Victorias Tibi,
Victoriarum præsaga Gentilitia prælucent Sidera,
præludit Magnum Nomen,
INVICTISSIME REX,
MICHAEL Quis vt DEVS?
Nec mirum, quòd vel ipso Nomine magnas mediteris Victorias?
cui non novum somniare Coronas, & Imperia.
Tuo *Quis vt DEVS* se munit Nomine,
CHRIstianitatis antemurale POLONIA,
dum Turcis, Moschovitis, Tartaris, plusquam barbaris, ac alijs
qui desciverunt ab Orthodoxæ Vnitate Fidei, irruptiones
præpedit, grandioribus onusta spebus,
quòd Iulij Cæsaris in Te audiet:
Veni, Vidi, Vici.

Sacrati-

Sacratioris Bellona Militiæ Diva Armipotens
M A R I A
Protectionis suæ Vobis aperit Armamentaria,
ipsa Princeps, ipsa Fortuna, omni Fortunâ felicior,
ipsa Victoria.
Arripite Clypeum Principes,
MARIANAM in hoc Monte, Tutamen Vestrum, Tabulam:
Nec deterreat Vos pugnæ periculum, quos non dubij
spes alit Triumphi, & Athletas ungit
Oleum effusum Nomen.
Ergo Adamantina Sarmatiæ Pectora, ad Victorias nati
Heroes, simul arma jungite, quorum Nomen jam olim
& Romanorum Orbis universi Civium,
animos exanimavit, exarmavit manus.
Vestræ Famæ gloria Orbem pervagata, ad triumphos præivit.
Quod per aures Nationum sonavit:
Polonos priùs Martem, quàm Matrem nosse,
probate dextro Marte, robustâ manu,
qui pro Victoria non linguâ sed armis
certare paratis.
Videat Orbis, alios longo rei Militaris experimento,
Heroës fieri; Polonos nasci.
Fiet Mors gloriosa Generositatis præmium;
cùm post Campum Martium dabit Elysium,
quæ Vobiscum & pro Vobis pugnat
Vt Castrorum & Astrorum acies ordinata.
Huc prælucent Tua Gentilitia Sidera,
REX POTENTISSIME.
Magnū Nomen, par ingēti animo, suo vocat Oraculo,
dum pandit
SERENISSIMVS ac POTENTISSIMVS REX
MICHAEL KORIBVT,
arcanas curas, quas vel in ipso volvit Nomine,
14 13 10 8 5 4 2 3 1 9 12 11 7 6
Turca hic mobile.

I MONS

MONS CLARVS MONS VISIONIS.
SERENISSIMIS NEO-SPONSIS ET POLONIÆ, prævisas felicitates.

NOn ad Palatinum cum Romulo, sed ad
MARIANVM Montem movemus gradum.
Non Delphicas ad Oracula Cortinas removet,
sed Divinæ Providentiæ, Mons Clarus, theatra pandit.
Huc ades ô Polonia!
In Regum Tuorum Majestate Tuam sublimitatem agnosce.
Nemo dubitet Te in hoc Monte propinquiorem Cœlo,
ubi sicut plenior; ità gratior Siderum influxus.
Ab Alitibus Iovis armigeris, non à vulturibꝰ cũ Romulo auguria capies;
non fulmina; sed pacificas ferunt Oleas: quales olim
VISNIOVIECII eximijs decoratas meritis
tulerunt POLONIAE.
Exilis Nobilitatis est census, emptas splendoris circumferre lacinias,
& nihil propriæ Virtutis debere merito;
VISNIOVIECIORVM dos est, Heroæ omnia Virtuti tribuere,
Fortunæ nihil, nisi Imperium:
quam ubique sibi servire coëgerunt; alibi Dominam, hîc servam.
Subticuit suũ Phaëtontẽ Parnassus, quo nõnisi Poëtarũ illustravit ingenia.
Quotquot Demetrios, Constantinos, Ianusios, & alios Duces in Visnio-
wiec & Zbaraz numerat Polonia; tot suos veneratur Phaëtontes;
qui Fortitudine, Victorijs, trophæis, triumphis, totam
illustrârunt Europam,
non à Sole, sed ab Ottomanica Luna, splendore; dum inter cruentas
clades Turcarum ac Scytharum ereptam Lunam,
in suis collocârunt Insignibus.
Quot VISNIOVIECIOS, tot Alcidas numeres,
Tui sunt splendores, quia Tui Illustrissimi pretia Sanguinis
POTENTISSIME REX MICHAEL.
Et Filijs, altiores ad dignitatem gradus, Parentum sternunt merita,
in quos, dum suos ingentes transfundunt spiritus, tunc
rursus novi Soles, post suum occasum redivivi surgunt.
Tuarum sunt Victoriarum prælúdia, Triumphorum omina,
cùm ante pugnas, super Sidera triumphales Tibi eriguntur Colossi.

Debellauit Constantinus Maxentium,
Cœlum victori triumphale vexillum, Crucem figit:
prostravit Byzantios, geminat cœlum; & parem victoriæ pyramidem
Trans Istrum profligando Scythas, captivam in triumpho
ducit victoriam, tertiam Crucem erigit.
Pares præcelsæ Menti Tuæ, Fidei intaminatæ præmium,
Colossos in summitate Cynthiæ cœlum statuit;
postquam VISNIOVIECII inter Bohemos, Moschos, & Lithuanos
seditiones composuêre, binam superaddendo Crucem,
Trinam Tibi reliquunt:

Quominus Te

Ter Victorem, Ter Augustum, Ter Felicem, id est:
semper Victoriosissimum, semper Augustissimum, semper
Felicissimum faciant.
Sicut nihil cum terra commune habes, ita nihil terræ debes,
cujus fortunæ & Virtuti famulando, ipsa felicissimorũ progressuum,

Sidera dant omina.

Gentilitiam Tuam sive à stando quis derivet Stellam;
sive Tua Sidera, cum Tullio, sempiternos appellet ignes;
Te semper Stabilem, Fortem, & Constantem in Sideribus prædicabit, quem ipsa Virtus, humanam induta formam

Mater genuit Constantia.

Luciferum tamen dici Sidus Tuum nihil vetat;
Non Solem ab Oriente, sed Turcicam jam pallentem
ducet in trrumpho Lunam;
qui, quot Heroës sanguine, rerum gestarum gloriâ, Fortitudine insignes, & illustres sibi adhærere videt, tot Siderum phalanges
legit, contra Ottomanicum bellaturos Sisaram.

O FORTVNATISSIMA POLONIA!

O nimiùm dilecta DEO cui militat æther!

& Tuo ad victorias, ad triumphos, & ad omnia
summa nato Herculi, trinodem Crucis Clauam porrigit.
Non speratas inde Tibi ominare Fortunas.
Si Cœlum ante pugnas statuendo Colossos promittit pacem;
Vbi Tuis post victorias, trophæa collocabis Regibus,
quibus ante victorias, triumphales Arcus, Cælum erigit?
Quales optâsti pridem, seriùs accepisti Reges.
Quò segnior, eò charior Fortuna Tua,
eòque gratior, quòd quam exspectabas à terra,
insperatò Cœlum ingessit manibus.

Tibi à Cœlo venisse Reges nemo credit,
nisi qui Poloniæ cum Polis ignorat commercia,
quæ tot Divorum, fœcunda Mater, Sanctissimis transmissis
ad astra Manibus, cognatione, & consanguinitate gaudet.
Hinc noscat Orbis,
quòd sicut Reges ità & Regna, non terrenis comparantur
favoribûs, sed Cœlitus Imperia dantur.
Eiusmodi singularem, generalem veriùs, quia ad commune
Reipublicæ bonum, Divinam Sarmatia vene-
ratur Providentiam in Vobis.
Respicio hîc Serenissimũ ac Lectiss: Sponsum Tuum,
& Invictissimũ FERDINANDVM II. Avum Tuum,
Serenissima Sponsa, ELEONORA:
Alieno, ille Regali, hic Imperiali dum veniunt suffra-
gaturi Honori, suo refragari non potuerunt.
Ignota terris, cognata Superis, *Dea certè*,
In Electione AVGVSTISSIMI FERDINANDI Secundi,
dum Electionis vota, non ad votum æquitatis cedunt,
IOANNI SVICARDO Archiepiscopo Moguntino, Electori,
Virgo vellicavit aurem, Divina Suada,
(Divini fuisse Oratricem Verbi, communis ferebat opinio)
Constanter age SVICARDE! *noli timere*, FERDINANDVM *elige*!
Ita agebat Cœlum, vt & in Avo Tuo, & in Te
provideret Poloniæ, sicut
IN SERENISSIMO SPONSO TVO,
ad cuius Electionem ipsum dum consultavit Cœlum,
Oratrix Divini Verbi pro suo perorabat Regno.
Terrena Cœlum ubi confudit consilia, in ordinem redegit vota,
dum ad votum, præter votum, Poloniæ Regem dedit.
Diutiùs deliberâsse in Electione Cælum videbatur,
dignum quærendo; inventum diutissimè ac felicissimè durare
ac perennare volens, quem serò dedit.
Cùm aliunde petiti Reges displicere potuissent,
maluit, ut inexspectati placerent,
Virtute pares,
PIETATE, CLEMENTIA, MAIESTATE.
Hæc sunt Vestræ Felicitatis omina Felices Poloni!
è Cœlo non minùs prævisi, quàm provisi Reges.
Regia ingentis capedinis Luna, nondum in auge cornibus
desuper

deſuper aſperata, reſupinam Turcarum arietare meditatur Lunam;
favebit terra votis, favete Vos armis:
nam ſicut Cælum duos Soles, ità nec terra geminas patietur Lunas.
Aurea poteſtis Vobis polliceri ſecula, quouſque KORIBVTHEA
in Solio una reſplendeſcit Luna,
& hoſtilis, inutilis aliàs, victoriæ ſanguis ſerviet:

Nam hoc habet laudabile, cæterùm contemptibilis, quod dum in illo arma merguntur ferrea, aurea emergunt ſecula.

Adverſa obtrudite pectora, vincetis proſperè,
ſolum timete, ne vos non timeant!
Vnum adhuc cum Celtiberis metuite,
ne Cœlum ruat,
quod & hoſtem, & Veſtras tumulet & comprimat Victorias.

Monſtrat iter Gentilitiâ Cynoſurâ
POTENTISSIMVS ac INVICTISSIMVS REX
MICHAEL KORIBVT
Quem ſicut Crucem Victoria, Sidera Claritas;
ità, Virtus & Victoria individuo comitatur paſſu,
cujus Nomen auſpicatiſsimum dat omen victoriæ:

2 3 7 5 10 6 14 4 11 8 13 1 12 9
I claret hic Vmbo!

Quo viam ad victorias, ad triumphos, & Regni proſperitatem invenias, & Tua hoc umbone protegatur, ac propugnetur integritas.

Si plena optimæ ſpei quæris prodigia,
non ſanguinem, ut olim in Sicilia, ad cruentæ cladis
præſagium hic Vmbo ſudat; ſed dulcoris lac fluens,
lacte ipſo ſicut dulcior, ità candidior

4 2 3 13 1 12 9 7 5 8 6 10 11 14
Hic Vmbo lac erit.

Lacte & melle flues Polona feliciſſima tellus,
dum in Tuo Patrem Patriæ, veneraris Filio,
qui ſuo Nomine, & lactis candorem, & mellis
dulcorem ſtillat.

Tuorum Gemma Principum,
Pijſſimus, Clementiſſimus, Potentiſſimus, Victorioſiſſimus,

Optimus, Æquissimus REX, sicut terræ à Cœlo electus, ita
Terræ & Cœlo dilectus PRINCEPS.
Appromittis hoc nomine Tuo,
Piasteæ benignitatis dulcedine satiando Poloniam,
omnibus Titulis & voci, non Amori, nec dulcori ponens
Epilogum, cùm dicaris Polono
4 11 8 14 13 9 10 12 2 5 3 1 6 7
Hîc Tu orbi ac mel!

MONS CLARVS MONS MARIÆ, SERENISSIMIS NEO-SPONSIS MARIANAM Tutelam.

NOn solis Tutamen in Armis est;
ideo tota in amores Vestros obligatur Polonia,
& Armis & Animis Vestra propugnando Sola
SERENISSIMI REGES.
Tam sublimes sunt Regum Polonorum Majestates,
ut in illis, vel ipsa Cœlituum resideat ambitio:
Polorum Domina, & Polonorum vult esse;
dum REGINA POLONIÆ dici amat:
Non Coronas tamen & Regna, sed Reges Coronatos diligit.
Potestatis Nomen in Pietatis reformando titulos,
VOBIS REGIBVS;
quos, ut Heredes Regina, præesse voluit,
& ut Mater vult prodesse.
Et jure suam in Poloniam, & in vos Potestatem usurpat,
quæ Vos dedit Poloniæ.
Sola in Reges hæc promovet Mancipia,
ex quibus & Reges & servos habeat;
Sed
Amica sunt hac Seruitutis Vincula,
quibus & Amores & communia Regnorum nectuntur consortia.
Et bene;
Nam quoquomodo parta Reges tueri Regna nequeunt,
si eadem, cum hac non partiuntur Regina

Vos,

Vos, pretiosas Poloniæ Gemmas, ab omni excludit casu,
dum MARIANA includit Concha,
& Maiestatum Vestrarum Serenitates, ab occasu protegit.
Hoc Tua fecit in Divam Diva Pietas,
SERENISSIME REX.
Alienæ Soles Nobilitatis,
vel in Letæis, vel in Stygijs paludibus,
ad Occasum quærunt Oceanos;
Tu cùm in Gratiarum MARE Tua cum Aureo Corde
mersisti Sidera,
in Gratiarum auge, ad æternitatis emerserunt diem.
Pretioso Te hîc induit Innocentiæ & sui Amoris splendore:
Nouit quippe,
*quòd & Regum Purpuras tinea rodit, si eas Amoris MARIANI
non accendunt ostro*
Hoc sit felicissimum omen Majestatis Tuæ
SERENISSIMA POLONIÆ REGINA,
vel uno Gratiosissima Nomine
ELEONORA,
quod hîc faustum voluit Agamemnonis Conjux filiæ Nubentis omen,
quæ tunc daturam, se spopondit, sponso filiam:
quando erit Lunæ Circulus plenus.
Iam Sponsi Tui Sidera, illa implet Claritas,
quam Luci in Matrem elegit Splendor.
Astris Castrisq; Similis
Et illustrare, & tueri Vestra promittit Soliá;
ad quod vel ipsos jure Sanguinis
Tibi vides obligari Cælites,
CASIMIROS, HYACINTHOS, KOSTKAS,
POTENTISSIME REX,
Magnifico pariter, ac munifico affectu,
quæ alijs Vectigalia Servitutis erant, Amoris tributa fecisti,
quò Cælorum favores emereri studes,
vt discat Posteritas:
Et Superos auro corrumpi posse, si humanæ non favent Causæ,
Dum favent Cœlites,

quæ Tu

quæ Tuis Regibus fers Vota POLONIA?
More Macedonum, Tu Regibus da Fortunam,
cùm longissimam & felicissimam dent
Superi Vitam.
Præmonstrâstis Viam, & Pietatis & Lætitiæ Principes,
dum Cosmophilos Mater ad Cæli amores vocat,
ideò filios, quia Polonos.
Huc Oculos, huc Manus, huc Corda date,
Innocentes Amasij,
quos favoribus, & datis de Cælo Regibus, ad Amoris certamen,
Cælestis provocat Amazon,
cui obsequi libertas; à qua vinci Victoria est:
Novis Vinctos ac obligatos favoribus jam Vos
Vobis redditos, reddit Regibus
Felices POLONI!
Ergò
Augusti, Fortunati, Potentes,
plurimas Olympiades felicissimè & vincite, & vivite
Immortalitatis CANDIDATI!
Pios, Clementes, Fortes, Victores, Pacificos
fovebit, tuebitur, armabit, coronabit,
Divinitatis Aula MARIA.
Non enim frustra:
Mille Clypei ex ea pendent, & omnis armatura fortium.
Et pacata Polonia, cùm non arma, sed votorum anathema
appendit tholis MARIANIS, pro Vobis
SERENISSIMIS REGIBUS ac DOMINIS;
è Magnis Votis Poloniæ, hæc minutissima Clari Montis analecta
sacra sunto, in Pietatis Religiosæ signum.
Tenui quidem fulcitur calamo, stabit tamen nostra, cũ erecta Polonia,
erga REGIAS MAIESTATES devotio,
dum eò sequitur, quò Regium prævolavit Cor Tuum
SERENISSIME AC POTENTISSIME REX
MICHAEL KORIBUT,
quò tendentibus, sicut omnibus,
Innocentiâ, Pietate, Clementiâ, ac Majestatis Serenitate;
ità & Tuum, monstrando Viam
8 9 10 1 2 4 11 7 13 3 6 12 5 14
Cor mihi lucebat.